

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΘΗΒΩΝ ΚΑΙ ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ

Κυριακή Δ' Λουκά

(Η παραβολή του σπορέως. Κυριακή 13 Οκτωβρίου)

Η σημερινή ευαγγελική περικοπή του σπορέως, διαπραγματεύεται ένα θέμα που αναπτύχθηκε ταυτόχρονα με την λατρεία του Θεού και έχει επίσης σπουδαία θέση στη ζωή των χριστιανών. Το χριστιανικό κήρυγμα.

Το χριστιανικό κήρυγμα είναι κατεξοχήν λόγος για τον Χριστό. Είναι λόγος που διηγείται τα μεγαλεία του Θεού, όπως αυτά φανερώθηκαν με τον δοξασμό του Υιού του Θεού. Στο Πρόσωπο του Κυρίου Ιησού ο Θεός φανέρωσε την τέλεια αγάπη Του για τον άνθρωπο.

Το χριστιανικό κήρυγμα είναι λόγος του Σώματος του Χριστού, η φωνή της χαρισματικής Παρουσίας του Αγίου Πνεύματος, η μυστική γλώσσα της Αγίας Εκκλησίας, το σχολείο της υπακοής της πίστεως, η μύηση στο θέλημα του Θεού, "το αγαθόν και ευάρεστον και τέλειον".

Ο Απόστολος Παύλος γράφει ότι ο Θεός: "δεν λυπήθηκε ούτε τον μονογενή του Υιό, αλλά τον παρέδωσε στο Θάνατο για χάρη όλων μας. Δεν θα μας δωρίσει λοιπόν, μαζί μ' αυτόν τα πάντα;". Όταν αυτή η αλήθεια κηρύττεται με πίστη και φόβο, πείθει και μεταδίδει χάρη στους ακούοντες, μεταδίδει τη δύναμη της ταπεινής αγάπης του Θεού, που πληροφορεί το πνεύμα, κατανύσσει τις καρδιές και αναγεννά τη ζωή τους.

Ο Άγιος Ιερομάρτυρας και ισαπόστολος Κοσμάς ο Αιτωλός, έχοντας ο ίδιος προσλάβει αυτή τη μεταμορφωτική δύναμη του Αγίου Πνεύματος, δίδασκε το λαό του Θεού και μετέδιδε αυτή τη δύναμη της ταπεινής αγάπης του Θεού. Στην διδαχή του στην παραβολή του σπορέως έλεγε με λόγια απλά: "Ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός και Θεός, αδελφοί μου, έχει πολλά και διάφορα ονόματα. Λέγεται Θεός, λέγεται Υιός του Θεού, λέγεται και υιός ανθρώπου, λέγεται και σοφία, λέγεται και ζωή, λέγεται και ανάσταση. Και ανάμεσα στα άλλα λέγεται και γεωργός, επειδή σπείρει τον σπόρο...ο Κύριός μας λοιπόν που όπως

είπαμε είναι ο γεωργός, βγήκε από το σπίτι του. Ποιο είναι το σπίτι του Χριστού μας; Η πατρική ουσία, ο πατρικός κόλπος. Πως βγήκε ο Χριστός από τον πατρικό κόλπο; Με την ενανθρώπιση...Και πήρε σπόρο να σπείρει τα χωράφια του. Ποια είναι τα χωράφια του; Είναι οι καρδιές των ανθρώπων. Ποιος είναι ο σπόρος; Είναι το άγιο και ιερό Ευαγγέλιο, το να πιστεύουμε και να βαπτιζόμαστε στο όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος και να έχουμε την αγάπη στο Θεό και στους αδελφούς μας”.

Μέσα σε λίγες γραμμές καταφέρνει ο άγιος ισαπόστολος Κοσμάς να δώσει την ουσία του κηρύγματος και να μεταδώσει την δύναμη του Πνεύματος. Όταν το κήρυγμα είναι ταπεινό, μεταφέρει ίχνη αγάπης και σοφίας, που συντρέχουν την έπαρση της κτιστής γνώσης. Αγάπης, που σέβεται την ελευθερία του άλλου, και σοφίας που αποκαλύπτει την αδικία της αμαρτίας.

Στις μέρες μας οι άνθρωποι έχασαν τη ζώσα ελπίδα της αιώνιας ζωής, γιατί προσκολλήθηκαν στα πάθη της ατιμίας και στις ηδονές που παρέχουν οι αισθήσεις. Αυτό αναπόφευκτα οδηγεί σε ψυχική ερήμωση. Ως αντιστάθμισμα οι κήρυκες του Χριστού ευαγγελίζονται στη γενεά τους τον ασύγκριτο πλούτο των χαρισμάτων του Αγίου Πνεύματος και την άφθαρτη παράκληση που προξενούν αυτά στην ψυχή.

Ο κάθε άνθρωπος λοιπόν, μπορεί να στηριχθεί στο ρήμα του Ιησού και να κάνει το προσωπικό πείραμά του. Είναι ανάγκη αγαπητοί μου να επανευαγγελισθούμε, να πάψουμε να είμαστε αδόκιμοι, αλλά να λάβουμε την εσωτερική επίγνωση της χάριτος του “σωτηρίου” του Χριστού.

Για να ενεργήσει όμως ο λόγος του Θεού θεραπευτικά μέσα μας, πρέπει να υπάρχει αυτό που ονόμασε ο Χριστός «ἀγαθή γῆ». Δηλαδή καρδιά έτοιμη να δεχθεί να καλλιεργήσει τον σπόρο και να δώσει καρπό εκατονταπλασίονα. Το ζητούμενο λοιπόν δεν είναι αν θα πέσει ο σπόρος. Διότι, όπως είδαμε στην παραβολή, ο σπόρος πέφτει παντού. Αλλά αν είμαστε σέ θέση να τον δεχτούμε και να τον δουλέψουμε.

Χρειάζεται λοιπόν πρώτα απ’ όλα να συνειδητοποιήσουμε την κατάστασή μας· που βρισκόμαστε. Και στη συνέχεια με υπομονή και επιμονή να καλλιεργήσουμε την γη με δάκρυα μετανοίας, με δίψα για συνεχή κατήχηση, με επίγνωση του νόμου του Θεού, για να κάνουμε την καρδιά εύφορη και αγαθή να δεχθεί μέσα της τον θείο σπόρο.

π. Σ. Π.